

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

04. 04. 2022 - 10. 04. 2022

motto týdne:

„ Každé království vnitřně rozdělené, zpustne.“

PONDĚLÍ 04. 04. sv. Isidora, arcibiskupa a učitele církve

Jan 8,12-20; Žl 23,1-3A.3b-4.5.6 Komentář: **Dan 13,1-9.15-17.19-30.33-62**

Moudrost Danielova (jehož jméno znamená „Bůh zjednává právo“!) zachránila nevinou ženu. Bože, zjednej právo i dnes! Možná skrze mne...

ÚTERÝ 05. 04. sv. Ireny, mučednice

Jan 8,21-30; Žl 102,2-3.16-18.19-21 Komentář: **Nm 21,4b-9**

Reptání na cestě ke svobodě je nám velmi, velmi povědomé. My můžeme „reptajícím lidu“ ukázat již přímo na Kristův kříž.

STŘEDA 06. 04. sv. Galy, vdovy

Jan 8,31-42; Žl Dan 3,52a.52b.53.54.55.56 Komentář: **Dan 3,14-20.91-92.95**

Čtvrtý muž v peci, podobný Božímu synu, trpí se třemi mladíky. Náš Pán též provází ty, kteří jsou dnes pro svou víru nenávistně vrháni do plamenů.

ČTVRTEK 07. 04. sv. Jana de la Salle, zakladatele řádu

Jan 8,51-59; Žl 105,4-5.6-7.8-9 Komentář: **Gn 17,3-9**

Změna jména, úplně nová existence, byla přislíbena i mně ve křtu. Každodenním dobrodružstvím s vírou patřím i já k potomkům Abrahámovým!

PÁTEK 08. 04. sv. July Billiart, zakladatelka kongregace SND

Jan 10,31-42; Žl 18,2-3a.3b-4.5-6.7 Komentář: **Jer 20,10-13**

Když i „přátelé“ číhají na můj pád, bude můj vztah k Hospodinu nejtěsnější. Kéž si to uvědomím a statečně s Ním nesu část jeho bolesti...

SOBOTA 09. 04. sv. Kasildy, poustevnice

Jan 11,45-56; Žl Jer 31,10.11-12ab.13 Komentář: **Ez 37,21-28**

Mnohé modly a bůžci jsou i dnes na překážku sjednocení – člověka s Bohem, ale i na překážku sjednocení církvi. Dokážu rozlišit a odložit to nepodstatné? Chceme být opravdu Jeho lidem?

Květná neděle - Cyklus C 10. 04. 2022

Dnes se čtou pašije, začíná Svatý týden. Vizme nejen utrpení Krista, ale i to, co pro naši záchranu nabídl. Květná neděle začíná požehnáním ratolestí.

1. ČTENÍ

Izaiáš od 49. kapitoly předkládá texty o „služebníku Hospodina“. V nich mluví o jeho utrpení, ponížení, ale také vítězství. Slova se naplní v událostech dnešního evangelia.

Iz 50,4-7

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvlnazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben.

ŽALM 22

Do 22. verše vypráví žalm o opuštěnosti a pronásledování. Ale od 23. verše se vše obrací – přichází Boží vysvobození. Tuto píseň Ježíš začal recitovat na kříži („Bože můj, proč jsi mě opustil?“). Ale dokončil ji až nedělního rána...

Odpověď: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, – šklebí rty, pokyvují hlavou: – „Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí, – ať ho zachrání, má-li ho rád!“

Obkličuje mě smečka psů, – tlupa zlosynů mě svírá. – Probodli mi ruce i nohy, – spočítat mohu všechny své kosti. Dělí se o můj oděv, – losují o můj šat. – Ty však, Hospodine, nestůj daleko, – má sílo, pospěš mi na pomoc!

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu, – uprostřed shromáždění budu tě chválit. – „Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho, – slavte ho, všichni z Jakubova potomstva, – boj se ho, celé Izraelovo plémě!“

2. ČTENÍ

Je hymnus, klíčový novozákonní text. Všimněme si spojení „sám sebe se zřekl“ (doslova sám sebe zmařil, oloupil), které vyjadřuje nejhlubší Kristovo sebevydání pro nás.

Flp 2,6-11 Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

EVANGELIUM *Dnes se čtou pašije Lk 22,14-23,56. V závěru je vidět reakci setníka, obyvatel, Josefa z Arimatie a žen. Ač Ježíš potupně zemře, jeho smrt okamžitě přináší plody.*

Lk 23,1-9.11.13-21.24-47 Starší lidu, velekněží a učitelé Zákona odvedli Ježíše k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat: „Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Odpověděl mu: „Ty to říkáš!“ Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu: „Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.“ Ale oni naléhali a říkali: „Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!“ Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec; a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slýchal a doufal, že uvidí, jak udělá

nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch; dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim: „Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.“ Ale oni se všichni dali do křiku: „Pryč s ním! Propusť nám Barabáše!“ Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpoutru vzniklou v městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem: „Ukřižuj ho, ukřižuj!“ Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpoutru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli. Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. Za ním šel velký zástup lidu, i ženy, které nad ním naříkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: ‘Blahoslavené neplodné, životy, které ne-rodily, a prsy, které nekojily!’ Tehdy lidé začnou říkat horám: ‘Padněte na nás!’ a pahrbkům: ‘Přikryjte nás!’ Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“ Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený!“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal. „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“ Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chránová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ A po těch slovech vydechl naposled. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý.“ A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů.

K ZAMYŠLENÍ Vstupujeme do týdne událostí, které změnily dějiny člověka. Zkusme je nejen sledovat, ale buďme i jejich aktéry. Sami na sobě můžeme zakusit jejich plody.